

ФИЛМСКИ ЦЕНТАР СРБИЈЕ

Установа културе

Београд, Коче Поповића 9/III

Број: 03-2311

Датум: 26.10.2020.

На основу одредаба члана 18. Закона о кинематографији („Службени гласник РС”, бр. 99/11, 2/12 и 46/2014) и Уредбе о критеријумима, мерилима и начину избора пројеката у култури који се финансирају и суфинансирају из буџета Републике Србије, аутономне покрајине, односно јединица локалне самоуправе („Службени гласник РС”, бр. 105/2016 и 112/2017), Филмски центар Србије установа културе расписао је и објавио у дневном листу „Вечерње новости“ дана 5. августа 2020. године Јавни конкурс за финансирање и суфинансирање пројеката у кинематографији за 2020. годину у категорији: Суфинансирање производње домаћих дугометражних документарних филмова (у даљем тексту: „Конкурс“).

Рок за доставу пријава био је 5. септембра 2020. године.

Комисија Филмског центра Србије, у категорији суфинансирање производње домаћих дугометражних документарних филмова (у даљем тексту: „Комисија“): Миодраг Медиговић – председник Комисије, Марта Попивоца, Бранислав Милошевић, Стефан Иванчић и Стефан Малешевић, чланови, донела је, дана 25.10.2020. године, следећи:

**ПРЕДЛОГ КОМИСИЈЕ О ИЗБОРУ ПРОЈЕКТА ПО КОНКУРСУ ЗА
ФИНАНСИРАЊЕ И СУФИНАНСИРАЊЕ ПРОЈЕКТА У
КИНЕМАТОГРАФИЈИ ЗА 2020. ГОДИНУ У КАТЕГОРИЈИ
СУФИНАНСИРАЊЕ ПРОИЗВОДЊЕ ДОМАЋИХ ДУГОМЕТРАЖНИХ
ДОКУМЕНТАРНИХ ФИЛМОВА**

На конкурс је укупно пријављено 29 (двадесет девет) пројеката.

На првој седници Комисије, одржаној 11. септембра 2020, за председника конкурсне Комисије изабран је Миодраг Медиговић и утврђен је метод рада, начин вредновања пројеката и динамика одржавања састанака. Одлучено је да сви чланови Комисије до следећег састанка прочитају комплетну документацију пријављених пројеката по редоследу њиховог пријављивања.

На другој седници Комисије, одржаној 19. октобра 2020. године, сваки члан конкурсне Комисије изложио је своју листу дугометражних документарних пројеката који су усклађени са Законом о кинематографији и Правилником о начину, критеријумима и мерилима за избор пројеката у култури који се финансирају и

суфинансирају из буџета Републике Србије, а који у највећој мери испуњавају критеријуме за избор. Затим је Комисија анализирао и дебатовала сваки пројекат који се нашао на ужој листи чланова и заједнички још једном прошла кроз све пројекте који се нису нашли на листи чланова, те након дебате и усаглашавања ставова, предложила да се пројекти који су се нашли на ужој листи Комисије пошаљу супервизорки продукције која је 23. октобра доставила извештај Филмском центру Србије. На трећој седници, одржаној 25.10.2020. Комисија је једногласно предложила за подршку следеће пројекте:

1. У КАПСУЛИ - ВЛАТКО ГИЛИЋ

Редитељ: Данило Лазовић

Продукција: *Film Road Production*

Предложени износ у РСД: 4.500.000,00

Пројекат за филм „У капсули – Влатко Гилић“ бави се ликом и делом скоро заборављеног мајстора филма, редитеља Влатка Гилића. Гилићев филмови су сачувани у колекцији Музеја модерне уметности МоМА у Њујорку, и то у специјалној нуклеарној капсули која чува највеће уметничке вредности и културно наслеђе човечанства од могућег атомског уништења. Аутор филма, Данило Лазовић веома артикулисано и кроз опсежну документацију предлаже структуру филма из три сегмента, у којима ће се бавити: откривањем саме нуклеарне капсуле у МоМА-и, како је она конструисана и шта се у њој налази; затим животом, делом и поетиком овог контроверзног аутора; и напослетку уласком у његову личну „капсулу“, у његов приватни простор и свет који је већ деценијама сакривен од јавности. Комисија сматра да поред овако значајне теме за српску и светску кинематографију, аутор кроз редитељски концепт и визуелни материјал нуди пројекат који обећава много више од биографског документарца, који се бави питањем шта и како остаје у историји (уметности), као и још шире, потребом човека да превазиђе сопствену пролазност и остави траг о свом постојању.

Комисија предлаже подршку пројекту „У капсули – Влатко Гилић“ у износу од 4.500.000,00 динара, што чини 20,48% укупног буџета пројекта.

2. НИСАМ ТИ РЕКАО

Редитељ: Војин Ивков

Продукција: *Greenfield* продукција Нови Сад

Предложени износ у РСД: 1.900.000,00

Пројекат за филм „Нисам ти рекао“ предлаже једну веома актуелну и болну тему. Елдара и Димитрија дели неколико година да буду вршњаци и неколико стотина километара да буду комшије. Одрасли су у истој држави, Србији, а погинули на супротним странама нечијег туђег рата, на фронтovima у Сирији. Аутор филма, Војин Ивков, користећи једну од метода психодраме, даје прилику родитељима ова

два момка да им се још једном обрете и кажу им оно што су пропустили током живота, надајући се да ће то спасити нечију туђу децу. Кроз тритмент, редитељску експликацију и визуелни материјал, аутор нам поред релевантне и актуелне теме предлаже филм са јасном и узбудљивом драматургијом и то не само на наративном нивоу откривања приче и ликова, већ и кроз низ визуелних аналогича. Комисија сматра да овај филм има велики потенцијал да кроз темељан и интиман приступ ликовима креира снажну емотивну причу која кроз личну трагедију говори много више – о друштвима на периферији капитализма, где живот нема високу цену. Комисија предлаже подршку пројекту „Нисам ти рекао“ у износу од 1.900.000,00 динара, што чини 17,04% укупног буџета пројекта.

3. ПРАЗАН, НИШТАВАН

Редитељ: Светислав Драгомировић

Продукција: Сиво дрво филм

Предложени износ у РСД: 3.800.000,00

Филм „Празан, ништаван“, како му и сам наслов говори, не бави се појавом која обично привлачи пажњу гледалаца. Његов протагониста није великан, нити узор младима о коме би сви желели да чују, већ управо супротно - неко од кога сви скрећу очи и избегавају разговор о ономе што он представља. Централни део звучне слике овог филма чине телефонске исповести протагонисте који је на одслужењу затворске казне због егзибиционизма пред малолетницима. Давање простора да се изрази, таквом човеку, никако не значи и одобравање његових дела, и редитељ у више наврата у документацији истиче како овај филм не нуди никакво оправдавање поступака, иако ће протагониста на свој неспретан начин то покушати. Ауторова премиса је да се и са најстрашнијим појавама морамо суочити, морамо их разумети, да бисмо могли од њих да се заштитимо. Исповести протагонисте преплићу се са новим визуелним материјалом који аутор планира да сними тако да подсећа на аматерске снимке. Подробна документација са врло јасним и креативним ауторским приступом, као и занимљив приложени визуелни материјал уверили су Комисију да треба подржати овај пројекат.

Комисија предлаже подршку пројекту „Празан, ништаван“ у износу од 3.800.000,00 динара, што чини 22,07% укупног буџета пројекта.

4. ПОРТРЕТ УМЕТНИКА У ПОТРАЗИ

Редитељ: Маша Нешковић

Продукција: Мариенбад филм

Предложени износ у РСД: 6.000.000,00

Пројекат за филм „Портрет уметника у потрази“ је биографски документарца о једном од најзанимљивијих аутора југословенске кинематографије – Горану Марковићу. У веома детаљној и разрађеној документацији, ауторке Маша Нешковић

и Маја Медић предлажу један портрет који се неће бавити искључиво значајем, величином и афирмацијом лика Горана Марковића, већ један много комплекснији филм. „Портрет уметника у потрази“ биће филм о преиспитивању, филм о сновима, страховима и животним токовима не само фигуре овог аутора, већ и колективне историје једне земље, чијим се нестанком значајно утишало и стваралаштво њених „најбољих ђака“. Плодно уређивачко и приређивачко искуство Маје Медић, која се у више публикација и монографија бавила домаћом кинематографијом (међу којима је и књига „Национална класа: играни филмови Горана Марковића“), потврђује темељан приступ и добро познавање теме и постојеће архиве – што се и да видети кроз веома богати приложени визуелни материјал. Претходни (и веома успешни) филм младе редитељке Маше Нешковић „Асиметрија“ указује на изузетан визуелни таленат, који ће се засигурно манифестовати и у овом будућем филму. Ради се о веома амбициозном пројекту који би по оцени Комисије могао да се нађе на неком од највећих светских фестивала, који су у последњој деценији ставили акценат на програмске селекције које се баве историјом филма.

Комисија предлаже подршку пројекту „Портрет уметника у потрази“ у износу од 6.000.000,00 динара, што чини 18,74% укупног буџета пројекта.

5. РАЗОРЕНИ ЈАСЕНОВАЦ – САГА О РЕВИЗИОНИЗМУ

Редитељ: Владимир Паскаљевић

Продукција: Октобар филм

Предложени износ у РСД: 4.000.000,00

Аутор пројекта Владимир Паскаљевић предлаже филм о веома важној и савременој теми – историјском ревизионизму у контексту другог светског рата и страховитом страдању невиних жртава у концентрационом логору Јасеновац. Увидом у пројектну документацију, јасно је да се аутор овом темом бави већ дуже време и да је урађено озбиљно и темељно истраживање. Тачка гледишта и предложена троделна структура, која није фокусирана искључиво на изношење историјских чињеница, снажна је јер се бави последицама до којих доводе ревизионизам, релативизација и одбијање суочавања са истином. Ови феномени су присутни и дан данас, не само на територији Балкана, већ и широм света, што овај филм чини интересантним и на ширем културном подручју од домаћег. Комисија сматра да намера аутора да и сам учествује у филму нуди веома добар наративни потенцијал, као што и речи и мисли предложених саговорника (и оних који се баве проучавањем историје и оних који њом манипулишу) и њихово суочавање могу филм да одведу на веома занимљив терен. Комисија саветује продуцентима да испитају могућности остваривања ко-продукције са Хрватском и Босном и Херцеговином.

Комисија предлаже подршку пројекту „Разорени Јасеновац – Сага о ревизионизму“ у износу од 4.000.000,00 динара, што чини 28,81% укупног буџета пројекта.

6. ЗИМА ЈЕДНОГ ПРОЛЕЋА

Редитељ: Милан Никодијевић

Продукција: Штап и канап *production*

Предложени износ у РСД: 2.500.000,00

Предраг Пега Поповић једно је од најцењенијих имена међу домаћим директорима фотографије. Његов вишедеценијски опус обухвата сниматељски рад на разноврсним пројектима, од раних радова Душана Макавејева („ВР мистерије организма“), преко режимских комунистичких мега-продукција („Ужичка Република“), до популарних комедија („Тесна кожа“). Мало је позната чињеница да је он аутор једне од најобјављиванијих фотографија из епохе Прашког пролећа. Пега је у то време начинио практично једини снимак мртвог тела Јана Палаха, студента који се самозапалио у знак протеста против совјетске интервенције, и управо та фотографија представља централну тачку филма „Зима једног пролећа“. Кроз историјат настанка те фотографије, као и покушај проналажења остатка Пегиних снимака из тог времена (који се чувају у архиву у Прагу), овај филм дотиче неколико локално и глобално изузетно важних тема – ауторску каријеру Пеге Поповића, историјат тзв. Чешке школе домаће кинематографије, политичку позадину и последице Прашког пролећа у глобалном контексту, као и кроз трагичну судбину појединца Јана Палаха. Тема и приложени визуелни материјал уверили су Комисију да овај пројекат може прерасти у важан филм, како за домаћи, тако и за међународни културни простор, што му даје потенцијал за копродукције и пласман на филмске фестивале. Обимно новинарско, књижевно и филмско искуство аутора уверава нас да ће овој теми приступити студиозно и посвећено.

Комисија предлаже подршку пројекту „Зима једног пролећа“ у износу од 2.500.000,00 динара, што чини 30,10% укупног буџета пројекта.

7. ГОДИНА, ЗЕМЉА, 4 ЧОВЕКА

Редитељ: Борис Ковач

Продукција: Борис Ковач ПР Студио за производњу играних и других филмова

Предложени износ у РСД: 1.800.000,00

Филм приказује четири човека, кроз четири годишња доба, који живе од панонске земље, далеко од технократско - потрошачког начина живота савременог човека. Живе у природи, од природе, и у складу са њом. Четири човека - четири разлога за повратак у нативни начин живота, далеко од цивилизације али близу самој суштини живота и постојања. У форми поетског реализма, аутор креира специфичан филмски филозофски оквир у коме кроз живот четири аутохтона и упечатљива човека, тражи одговоре на суштинска питања односа човека и природе. Њихови животи, одлуке и промишљања нуде одговоре. Филм ће садржати наменски компоновану музику која ће у сагласју са сликом градити јединствену поетску целину. Приложен визуелни

материјал у форми тизера потврђује документаристички потенцијал овог сценарија. Филм поседује социолошку, етнолошку и културолошку вредност и као такав је својеврсно сведочанство о животу у панонској низији. Буџет филма је балансиран и прилагођен захтевима продукције. Комисија позитивно оцењује намеру аутора да реализује филм са оваквом темом и идејом, у форми постизованог документарца. Комисија предлаже подршку пројекту „Година, земља, 4 човека“ у износу од 1.800.000,00 динара, што чини 21,89% укупног буџета пројекта.

Комисија не предлаже за подршку следеће пројекте:

СРПСКИ АМИШИ

Редитељ: Владимир Перовић

Продукција: *Montage*

Пројекат за филм „Српски Амиши“ бави се идиличном средином у западној Србији, познатој по имену Шљивова. Овај крај не пропада, нема затрављених њива, зараслих путева, оронулих или палих кућа, нема пустоши и тишине. Одавде се људи не иселавају, нема беле куге, већина породица има далеко већи број деце од државног просека. Школа – пуна малих Шљивоваца. Све врви од живота, рада, звукова, боја, речи, песме. „Ако Србија изумире, Шљивовци ће изумрети задњи!“, тврди један од протагониста. У редитељској експликацији аутор нам представља визију будућег филма, са хуманистичко-еколошким идејама које су присутне код житеља овог села у жељи да направи филм фасцинације. Документација целог пројекта је детаљно разрађена и нуди увид у природу завршеног дела, док редитељ показује да је свестан одређених опасности које наратив овог пројекта са собом носи (недостатак драме, тензије, заплета). Комисија препоручује аутору да додатно доради слабе тачке овог пројекта, односно да проба да пронађе конкретнији „кључ“ који ће, у недостатку драме, држати пажњу публике.

ЈА САМ ШАБАН

Редитељ: Жељко Мирковић

Продукција: *Optimistic film*

Пројекат за филм „Ја сам Шабан“ бави се ликом и делом Шабана Бајрамовића. Ради се о светски познатом музичару који се сматра краљем ромске музике и једним од најзначајнијих представника балканског блуза. Комисија сматра да овај пројекат несумњиво има добру тему и велики потенцијал дистрибуције, међутим анализом синопсиса, тритмента, редитељске и продуцентске експликације, констатује да предложени приступ одговара више телевизијском формату него креативном документарном филму. Списак саговорника је импозантан, али се предложак превише ослања на интервјуе. Опширна документација послата на конкурс

генерално се више бави препричавањем Шабановог живота, његовог лика и дела и цитирањем комплетних текстова његових песама него описивањем будућег филма, односно прецизнијим описом онога што ће се видети и чути у филму. У редитељском смислу, уопштено је наведен низ различитих поступака којима ће се аутор служити, те они нису сублимирани у једну конзистентну целину. Комисија сматра да је у овој фази пројекту потребна конкретнија артикулација наратива и филмске форме да би био подржан на овом конкурс.

ВЕЛИКЕ ЉУБАВИ БАРОНА REISWIZA

Редитељ: Андрија Димитријевић, Мирослав Бата Петровић

Продукција: Центар за герилски филм

Сценарио представља живот и судбину Барона Рајсвица, нацистичког официра који је за време другог светског рата службовао у тадашњој Југославији. Као љубитељ и познавалац уметности био је посебно заинтересован за наше уметничко и културно благо. Аутори овог пројекта постављају тезу да је Барон Рајсвиц заслужан за очување тог блага током рата, и да је представљао часну личност иако је на себи носио нацистичку униформу. Продуцентска експликација детаљно описује мотивацију редитеља и продуцентата да се баве овом темом и износи разлоге због којих би требало снимити филм о овој личности, али не даје скоро никакве информације о начину реализације, плановима пласирања и промовисања овог филма. Редитељска експликација је подробно написана, али без предлога неког нарочито инвентивног редитељског поступка, тако да је Комисија, у великој конкуренцији филмова који се баве биографијама знаменитих и историјских личности, одлучила да предност да другим пројектима.

МИЛЕВА МАРИЋ, С ОНЕ СТРАНЕ ПРОСТОРА И ВРЕМЕНА

Редитељ: Драган Стојменовић

Продукција: *Coulture mode*

Сценарио за овај пројекат нуди могући филм који интерпретира материјално и нематеријално културно наслеђе у светлу личности и дела Милеве Марић, чинећи наше културно и научно наслеђе доступнијим најширој публици. Аргументовано се кроз овај филм показује Милевин допринос научним радовима које је потписао њен супруг Алберт Ајнштајн, а који су утицали на промену научне парадигме с почетка двадесетог века. Приложен сценарио обухвата биографију и драматичан живот Милеве Марић Ајнштајн са јасном хуманистичком поруком. У форми наратора из првог лица, Милева нас води и коментарише свој живот у три кључне фазе – детињство, студије, развод са Албертом. Аутори филма креирају и идејну паралелу према савременој Европи. Комплетан елаборат пројекта је садржајно и темељно урађен. Међутим, Комисија сматра да је предложени пројекат по својој структури, драмском карактеру, редитељском и продуцентском поступку изразито

телевизијског карактера, са доминатно играном формом. Као такав, иако тематски важан, овај пројекат се не може уклопити у профил и карактер филмског документаризма, а самим тим и овог конкурса.

СВЕЦИ, САВО И СРБИЈА 2 – КРАЉЕВО, ПРИЧА О НАДИ У ДОБА КОРОНЕ

Редитељ: Саво Туфегинић

Продукција: Помарање

Предлог за филм „Свечи, Саво и Србија 2 – Краљево, прича о нади у доба короне“ казује причу о љубави аутора према Србији и Србима, у жељи да настави истраживање свог порекла и сними други део дугометражног документарног филма „Свечи, Саво и Србија“. Саву Туфегинића је 2020. година затекла у малом граду у срцу Србије краљевског имена – а у Краљеву Саво доживљава можда најгори могући сценарио свог живота: светску пандемију вируса Ковид 19. У овом контексту, аутор је бележио камером дешавања у Краљеву у току прва три месеца ванредног стања у жељи да прикаже позитивне вредности и солидарност коју је ова ситуација изазвала у људима. Аутор је филм поделио у 4 целине: страх, нада, волонтирање, моба, тежећи да кроз ове целине прикаже генезу односа средине према епидемији. Региструјући камером дешавања у корелацији са епидемијом, без ауторског уплива или става, редитељ закључује скоро романтичарски - српски народ има храбар, хуманистички и пожртвован однос у борби против епидемије. Увидом у предату документацију и визуелни материјал, Комисија сматра да овај пројекат није довољно промишљен, да нема јасну идеју и ауторски став. Уочљива је и извесна креативна наива у редитељском приступу филмском документаризму. Комисија сматра да овај пројекат нема документаристичку тежину и вредност која би га квалификовала за финасирање.

МОСТ НА ДРИНИ

Редитељ: Предраг Срећковић

Продукција: *Love, Peace & Beauty*

Пројекат „Мост на Дрини“ замишљен је као интимни дневник аутора који успоставља идејну повезаност три целине: изградње моста Љубовија – Братунац, личности из локалне средине и најважније догађаје из светске политике (тероризам, рат у Сирији, Трамп, виртуелна реалност...). Ове три целине презентује кроз две идејне равни, аналогију и контраст. Упрошћено, аутор успоставља везу „мост-локално-глобално“, на основу сличности и разлика. Иако барата елементима који омогућавају успостављање дубље и значењски снажније везе која би у центар могла да постави појам „моста“ као симбола повезаности две раздвојене (или повезане) целине, или појам „човека-личности“ који директно повезује све ове целине, аутор везу проналази доминантно у појму „времена“, као јединог заједничког именитеља. Аутор не проналази директнији заједнички садржалац (човек, догађај...), који би

учинио да овај филм буде јединствен и посебан. Идеја филма је уопштена и недовољно профилисана а садржај и структура филма ни по чему нису посебни и иновативни, осим као хронолошки документ о изградњи моста на Дрини, код Љубовије.

ТРАГ У ВРЕМЕНУ

Редитељ: Стефан Ђелинео

Продукција: УФУС

Пројекат за филм „Траг у времену“ за тему узима историју, али и садашњост Удружења филмских уметника Србије (УФУС). Аутор у приложеној документацији сугерише да су историја УФУС-а и историја српског филма неодвојиво повезане, као и да припадају истом културно-историјском контексту. У плану је да се ова теза поткрепи богатом употребом архивске грађе, филмске, фото и текстуалне документације, али и кроз сведочења, тј. интервјуе са још увек активним филмским ствараоцима који су били део како прошлости тако и садашњости овог удружења. Овде се пре свега мисли на значајне фигуре српског филма као што је редитељ Пуриша Ђорђевић. Комисија сматра овај подухват занимљивим, међутим подробном анализом приложене документације констатује да предложени приступ одговара више телевизијском формату него ауторском документарном филму. Редитељска и продуцентска експликација су уопштено написане, а није приложен ни визуелни материјал који би евентуално надокнадио овај недостатак.

КАДИШ ЗА ЛОТИКУ

Редитељка: Ирена Шкорпић

Продукција: Аталанта

Пројекат за документарни филм „Кадиш за Лотику“ бави се доприносом миграната-Јевреја у развоју и еманципацији јужнословенских народа. Узевши фигуру Лотике Цицермајер, која је захваљујући Андрићу постала једна од најпознатијих припадница јеврејске заједнице на овим просторима, ауторка сценарија истражује сопствене корене и историју двадесетог века на Балкану. Филм би требало да се заврши кадишом и изградњом достојанственог споменика за Лотику. Комисија сматра да је пројекат веома занимљив и обрађује важне теме, међутим приложена документација оставила је утисак да пројекат није још довољно развијен, те у тренутној поставци делује као да се ради о телевизијском формату. Кроз синопсис, тритмент, редитељску експликацију и трејлер провлаче се исте реченице и описи. Такође, није довољно појашњена улога ауторке сценарија у филму – односно да ли се наратив филма гради кроз њено активно учешће, да ли се она појављује само као омнисцијентни наратор, да ли је један део филма посвећен њој, итд. Помиње се оживљавање сцена из прошлости кроз игране реконструкције али и кроз анимацију, међутим није довољно разрађено како ће се тачно користити и комбиновати ова два

приступа уз документарни материјал. Комисија сматра да постоји опасност да акумулација толико различитих поступака може да буде контрапродуктивна за филм. У продуцентском делу апликације, Комисија је имала недоумице око финансијског плана, односно како је пројекат успео да добије подршку за мањинску ко-продукцију у Хрватској, с обзиром да није још добио подршку у земљи већинског продуцента и да у финансијском плану не постоји осигураних 50% средстава када се одузме та подршка из Хрватске.

СО НЕБА

Редитељ: Јелена Раденовић

Продукција: М.А.М.М.А.

Нови пројекат редитељке Јелене Раденовић, која се прошле године представила публици веома занимљивим филмом о споменицима Народноослободилачке борбе на тлу Југославије „Уметност сећања“, прати исповести мајке која је прошла кроз веома тешко и болно искуство болести детета. Иако се бави снажном и емотивном темом, предлојак за филм „Со неба“ не нуди довољно разрађену наративну структуру коју Комисија очекује у овој фази развоја, с обзиром да се филм превасходно ослања на постојећи архивски материјал и разговор са протагонисткињом, који је делом снимљен, као и на снимање у Шведској, које захтева прецизне и детаљне припреме. Такође, Комисија жели да скрене пажњу ауторкама да пројекат није систематично презентован и да конкурсна документација није предата у траженом формату текстуалне датотеке (.pdf).

ЗАБРАЊЕНИ АЛБУМ

Редитељ: Слађана Топаловић Несторовић

Продукција: Медиапро

Филм прати потрагу главног јунака Бранка (Бранко Пелиновић Пелин, фотограф и сниматељ) за истином о очевој улози чувара у затвору на Голом отоку током 1949-1953. год. Бранко трага за узроцима очевог понашања и болести који су трауматично утицали на његово одрастање и оставиле последице које он успешно крије. Бранко је такође, на неки начин био жртва свог оца и посла којим се бавио. Комисија врло позитивно оцењује тему и идеју овог филма и сматра да је мотивација за израду овог филма изразито документаристичка и веома инспиративна. Ипак, Комисија констатује да су тритмент као и редитељска експликација углавном недовољно јасно и прецизно написани. Обилују општим местима без конкретизације у поступку. Сматрамо да фаза истраживања теме, тражење саговорника, локација, утврђивање режијског поступка, итд. нису довољно посвећено и студиозно обављени, те се не може јасно предвидети како би тај филм могао изгледати на нивоу структуре и режијског поступка – постоје само скромне назнаке. Такође, на нивоу синопсиса и тритмента, нигде се не наводи какве Бранко има последице и трауме које успешно

скрива, што је важан чинилац филма јер Бранка мотивише да крене у потрагу за истином. Много је непознаница у предлогу. Тренутно, на овом нивоу развијености предлога, Комисија не предлаже овај пројекат за финансирање.

СВЕ ЈЕ ТО ФОЛК ЕН РОЛ

Редитељ: Милорад Милинковић

Продукција: *Walter Media*

Пројекат за филм „Све је то фолк ен рол“ предлаже филм о групи „Нервозни поштар“, насталој у доба социјалистичке Југославије. У питању је једна занимљива и вредна појава на југословенској музичкој сцени, међутим приложена документација није комплетна. Пре свега недостају тритмент или сценарио и финансијски план у траженој форми, али и детаљнија редитељска и продуцентска експликација, те Комисија није имала неопходне материјале за стручну процену пројекта.

ОБЛАЧИЋЕМ ЋУ ТЕ, ОБЛАЧИЋЕМ ЋЕШ МЕ

Редитељ: Иван Мандић

Продукција: Политком

Данило Милошев Восток, кога аутор назива „првосвештеником“ домаће стрип-сцене, представља интригантну личност, чији радови завређују пажњу колико и породична прича. Аутор пројекта кроз веома детаљан конкурсни материјал демонстрира блискост са актерима и дозвољен приступ свим сферама живота и архиве, што на крају процеса може донети квалитетан документарца о члановима домаће стрип-сцене. У време када су чланови те сцене изложени малтретирању од стране неидентификоване групе насилника, било би изузетно вредно чути њихову страну приче и стећи увид из прве руке у „подземље“ уметничког израза у Србији. Међутим, узевши у обзир да је пројекат подржан средствима за развој пре веома кратког времена и да сами аутори у временском плану истичу да су у фази развоја и израде продукционог пакета, те да планирају премијеру тек за три године, Комисија је сматрала да постоје други пројекти који завређују ургентнију подршку.

ВЕСНИК НОВЕ ЕРЕ

Редитељ: Ивица Видановић

Продукција: *Cinnamon films*

Филм третира развој професионалног тениса (1968-2018) кроз животни пут Николе Пилића, једног од утемељивача профи тениса и ментора Новака Ђоковића. Такође, приказује тренутно стање професионалног тениса у светлу епидемије вирусом Ковид 19, кроз иницијативе и нову мисију Новака Ђоковића. Анализом синопсиса, тритмента, редитељске и продуцентске експликације, Комисија констатује да предложени пројекат по теми и идеји као и редитељском поступку у потпуности

одговарају телевизијском третману и презентацији документарног садржаја. Тема историјског развоја тениса кроз призму два наша позната тенисера као и тренутна ситуација у том спорту не садрже естетске и уметничке атрибуте који би их кандидовали за област ауторског или уметничког документарца, те Комисија не предлаже овај пројекат за финансирање.

КАРЛИТО

Редитељ: Ивана Јаношев

Продукција: *888 films*

Пројекат за филм „Карлито” узима за тему две занимљиве друштвене појаве или феномена: организацију Левијатан, која иза наводне борбе против насиља над животињама крије исто тако насилна средства и проблематичне идеолошко политичке циљеве, као и малтретирање на Интернету (*Internet bullying/shaming*). Оно што повезује ова два феномена у предложеном пројекту јесте да је ауторка доживела малтретирање преко Интернета управо од стране организације Левијатан. Комисија сматра да су поменуте теме занимљиве и да постоји потенцијал драмског сукоба у филму, међутим структура филма и линија приче још увек нису јасне. Пројекат није довољно драматуршки и редитељски разрађен те Комисија не предлаже његово суфинансирање.

ПАРТИЗАНСКИ ВЕСТЕРН ЖИКЕ МИТРОВИЋА

Редитељ: Недељко Ковачић

Продукција: *GFC*

Пројекат „Партизански вестерн Жике Митровића“ нуди биографију, живот и стваралаштво прослављеног југословенског и српског филмског редитеља Жике Митровића. Сценарио и будући филм ослањају се на видео интервју који је аутор снимео са Жиком Митровићем 2003. године, две године пре његове смрти. У том разговору аутор покушава да проникне у психолошки и животни профил Митровића, од његове улоге у стрип продукцији Србије и социјалистичке Југославије, па све до велике љубави према холивудском филму и америчком вестерну, као и према западној популарној култури. Матрице које постоје у холивудским филмовима он је вешто прилагодио у својим филмова, без обзира што је то применио у идеолошком социјалистичком друштву. Комисија је овај предлог одабрала у најужи круг пројеката, сматрајући да се ради о једној веома занимљивој и специфичној личности, уз драгоцену вредност коју пружа постојање поменутог интервјуа. С обзиром да кичму будућег филма чини постојећи интервју, Комисија сматра да би апликација могла да се обогати прецизним сценаријем за филм, те визуелним материјалом у ком би се представио тај постојећи материјал (интервју). Ова два елемента би засигурно допринели у стварању утиска о овом пројекту. У финансијском смислу, постоје велике нелогичности и дискрепанце између буџета и онога што је представљено у

финансијском плану, те се поставља питање изводљивости пројекта. Комисија је одбила финансирање овог пројекта и препоручује ауторима да наставе да раде на развоју пројекта и уклањању тренутних недостатака.

30 ГОДИНА МАТУРЕ

Редитељ: Душан Гајић

Продукција: *SEE TV*

Пројекат „30 година матуре“ аутора Душана Гајића предлаже један ретроспективни поглед на дешавања и друштвено-политичку ситуацију у Србији у последње три деценије. Кроз причу испричану у првом лицу, аутор покушава да истражи шта се десило са пропалим жељама и очекивањима од будућности која су он и његови пријатељи из генерације имали 1989. године – те шта чека Србију у временима која предстоје. Да ли ће једнога дана опет бити могуће рећи да је „Београд свет“ односно до када ће време стајати заустављено на овим просторима? Иако се ради о једној свеprisутној теми која је релевантна за колективно становништво Србије, увидом у конкурсну документацију и приложене трејлере Комисија сматра да је предложак ближи телевизијској форми него креативном документарном филму, те није могла да уврсти овај пројекат међу приоритетним пројектима за суфинансирање.

МАЈСТОР

Редитељ: Милорад Јакшић

Продукција: Ауторски студио

Својим сниматељским радом, који траје већ шест деценија, обухватајући поред најцењенијих остварења Жике Павловића и преко 50 других серија и филмова, Милорад Јакшић свакако завређује титулу мајстора. Ретка је појава да један од великана наше кинематографије жели да уради ауто-биографски филм, те су чланови комисије показали велико интересовање за овај пројекат. Међутим, предата конкурсна документација осим пријаве не садржи ниједан други документ (синопсис, тритмент, снимљени материјал, визуелне референце...) који би макар мало могао да представи и појасни приступ стварању овог документарног филма, тако да комисија не предлаже да се овај пројекат подржи.

ОФЛАГ

Редитељ: Ђорђе Милосављевић Гера

Продукција: *Ranč production*

Овај пројекат спаја две занимљиве теме – биографију Ђорђа Кадиевића, једног од цењенијих редитеља у историји српског и југословенског филма, и судбину великог броја југословенских краљевских официра који су у току Другог светског рата завршили у немачким логорима за официре, међу којима се нашао и отац Ђорђа

Кадијевића. Комисији се допала одлука да се акценат стави личну причу нашег познатог редитеља и његов однос са оцем, више него на филмску каријеру, али приложена апликација није довољно уверила Комисију да је у питању пројекат који у овом тренутку треба да добије подршку. Синопис и тритмент се више баве препричавањем историјских догађаја и догађаја из живота протагонисте, а мање представљају шта квалитетно и оригинално на кинематографском плану овај филм може да донесе. Неколико наведених редитељских поступака у експликацији делују као општа места (интервју комбинован са архивским материјалом и играним секвенцама реконструкције догађаја из прошлости).

БИТИ ЧЕТВРТИ

Редитељ: Ивица Видановић

Продукција: *Cinnesport*

Тема овог пројекта је интересантан феномен спортиста који освајају четврто место и притиска који у свету спорта постоји да се стигне до једног од магична прва три места која завређују медаљу. Они који у том подухвату не успеју остају неправедно запостављени и шиканирани, упркос томе што су постигли врхунске резултате. Реализовани су разговори са великим именима домаћег спорта, а планирани списак учесника је импозантан. Пројекат се реализује у сарадњи са Олимпијским комитетом Србије и Факултетом за спорт Унион универзитета, што је вероватно утицало на одлуку да филм садржи два наративна тока – „спортски и научни“. Овакав приступ је на општем нивоу вредан пажње, али у контексту конкурса Филмског центра Србије, Комисија сматра да превише нагиње ка научно-истраживачком новинарству или есеју, како и сам аутор у апликацији дефинише свој пројекат, што су форме подобније за телевизијску продукцију.

ЖИКА – ПРОШЛОСТ КОЈА ТРАЈЕ

Редитељ: Милорад Јакшић

Продукција: Ауторски студио

Аутор предлаже биографски филм о Живојину Павловићу, несумњиво једном од највећих редитеља југословенске кинематографије. Међутим, приложена документација није комплетна. Недостају тритмент или сценарио, редитељска и продуцентска експликација, финансијски план и визуелне референце, те Комисија није имала неопходне материјале за стручну процену пројекта.

ЉУБА

Редитељ: Александар Чубровић

Продукција: *Stalker films*

Биографски филм о сликару Љуби Поповићу. Филм прати његов живот од детињства у Ваљево, преко студија у Београду и живота и рада у Паризу, где је достигао врхунац сликарске каријере. Кроз четири поглавља филма који обрађују различите периоде његовог живота, о Љуби говоре многи саговорници. Они се појављују у карактеристичним просторним амбијентима и никада не говоре синхроно у кадру, већ увек у „офу“. Филм је предвиђен да се снима у четири државе. Комисија констатује да је филм о великом сликару Љуби Поповићу изузетно важан за наше културно наслеђе али уочава да је редитељска експликација сведена и једноставна у објашњењима предвиђених креативних поступака. Сазнајемо да ће филм бити без архивског материјала, снимљен у реконструисаним просторним амбијентима из Љубиног живота, са Љубиним сликама, и саговорницима који их посматрају док се у „офу“ чују њихове изјаве. У продуцентској експликации се констатује да је пројекат веома амбициозно и захтевно замишљен, да га је и са великим буџетом тешко реализовати. Такође се констатује да филм већ има обезбеђен већи део буџета и да се сматра међународним пројектом јер се половина радње дешава ван Србије. Међутим, финансијска конструкција није представљена у траженој форми финансијској планацији су достављени документи који потврђују обезбеђена средства. Комисија сматра да је пројекат недовољно добро образложен, продукционо веома захтеван а креативно недовољно инвентиван. Има се утисак да је у први план филма истакнута амбициозна продукцијска структура а не уметничка личност и дела Љубе Поповића.

НЕПРЕКИДНОСТ ЧУДА

Редитељ: Милан Лакић

Продукција: ММ Мултимедијска продукција

Тема овог пројекта је културни и духовни туризам – посета и упознавање верских објеката као културне, верске и духовне баштине. Кроз призму главног лика младића Грега Поповића, који представља трећу генерацију српских исељеника, упознајемо и откривамо верску и духовну баштину српског народа. Путујући кроз Србију, Грег упознаје и њене природне и друге туристичке лепоте. Замисао аутора је да: (цитат) „...кроз призму потраге за самим собом, емоцијама смирења и задивљења, јунак филма, а са њим и гледаоци, кренуће на путовање откривања чудесног хиљадугодишњег културно-историјског наслеђа и изузетних природних лепота Србије“. Комисија констатује да се предложени пројекат, по садржају, форми и редитељском поступку, може сврстати у категорију туристичко-наменских телевизијских документарца, рекламног типа. Као такав, нема очекиване и

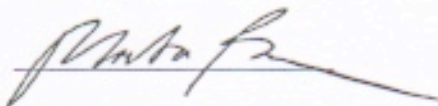
неопходне естетске, ауторске и уметничке предиспозиције које би га сврстале у категорију филмског документаризма, те Комисија не предлаже овај пројекат за финансирање.

Комисија Филмског центра Србије:

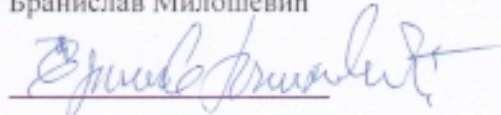
Миодраг Медиговић, председник Комисије

Марта Попивода

Бранислав Милошевић

Стефан Иванчић

Стефан Малешевић

